

- ऐका. म्हणा. वाचा.

निंबा कडूपण देत असे कोण । युक्षा गोडपण कवण करी ॥१॥
 बीज तैसे फळ गोडीचा निवाडा । हा अर्थ उघडा दिसतसे ॥२॥
 इंद्रवनामुळी कोण घाली विष । अमृत आम्रास देत कवण ॥३॥
 बचनागाआंगी विष कोण लावी । सुगंधता द्यावी नलगे पुष्पा ॥४॥
 तीक्ष्ण मोइरी करितसे कोण । खारीक निर्माण मधुर का हो ॥५॥
 बहेणि म्हणे बीजाएसे येते फळ । उत्तम वोंगळ परीक्षावे ॥६॥

– संत बहिणाबाई

रात्रंदिवस मन करी तळमळ । बहु हळहळ वाटे जीवा ॥१॥
 काय करूं आतां पाउलें न दिसती । पडिलीसे गुंती न सुटे गळें ॥२॥
 बहु हा उबग आला संसाराचा । तोडा फांसा याचा मायबापा ॥३॥
 निर्मळा म्हणे आतां दुजेपण । चोखियाची आण तुम्हां असे ॥४॥

– संत निर्मळा

जैसी हरळांमाजि रत्नकिळा । कि रत्नांमाजि हिरा निळा ।
 तैसी भासांमाजि चोखळा । भासा मराठी ॥१॥
 जैसी पुस्पामाजि पुस्प मोगरी । कि परिमळांमाजि कस्तुरि ।
 तैसी भासांमाजि साजिरी । मराठिया ॥२॥
 पखिआंमधें मयोरु । वृखिआंमधें कल्पतरु ।
 भासांमधें मानु थोरु । मराठियेसि ॥३॥
 तारांमधें बारा रासी । सप्त वारांमाजि रवी ससी ।
 यां दीपिचेआं भासांमधें तैसी । बोली मराठिया ॥४॥

– फादर थॉमस स्टीफन्स